

Johanne Schmidt-Nielsens 1. maj-tale

Taler

Johanne Schmidt-Nielsen
Politisk ordfører for
Enhedslisten

Dato

1. maj 2014

Fællesskab. Første maj handler først og fremmest om fællesskab. Jeg tror, det er sådan for langt de fleste af os, at det er fællesskaberne med andre mennesker, der gør livet værd at leve. Det er vores børn, vores kærester, vores familie, vores venner – alle dem, vi holder af. Det, vi fejrer i dag, er det store fællesskab. Vores fællesskab på arbejdspladsen og i fagforeningerne. Vores fællesskab som borgere i et velfærdssamfund. Det fællesskab, der gør, at vi kan være nogenlunde trygge ved, at vi selv og dem omkring os klarer sig. Også hvis uheldet er ude. Det fællesskab, der har skabt et af verdens mest trygge, retfærdige og frie samfund.

Fællesskab fungerer

Jeg kender en kvinde, der har en datter med en alvorlig sygdom. En sygdom, datteren får behandling for lige herovre på Rigshospitalets børneafdeling hver eneste uge. Det går okay. Hun får den behandling, hun skal have. Moren sagde på et tidspunkt til mig: Jeg tør slet ikke tænke på, hvad der ville være sket, hvis vi ikke tilfældigvis var født i Danmark. Og det er ikke længe siden, jeg fik en mail fra en mand fra Århus, der som maskinarbejder havde været ude for en arbejdsulykke. Han var blevet voldsomt forbrændt og kunne ikke fortsætte i sit arbejde. Kommunen gav ham revalidering. Som voksen mand blev han omskølet til ingeniør. På trods af ulykken kan han i dag forsørge sig selv og sin familie. Han har et arbejde at stå op til hver morgen. Begge historier er soleklare eksempler på, at fællesskab fungerer. Og jeg synes jo, det er åbenlyst. Men samtidig er det ikke mere end et par uger siden, at jeg stod i en TV-debat med Joachim B. Olsen. Han sagde noget i retning af, at i gamle dage, der var det sådan lidt pinligt at tage imod hjælp fra det offentlige. Og at sådan er det jo desværre ikke længere. Jeg er så glad. Jeg er så glad for at leve i et land og i en tid, hvor det ikke er skamfuldt at få hjælp fra fællesskabet, når vi bliver ramt af arbejdsløshed eller sygdom. Vi kan alle sammen få et barn, der har brug for hjælp. Vi kan alle sammen blive ramt af en arbejdsulykke. Vores fællesskab skal

vi ikke skamme os over. Tværtimod. Vores fællesskab skal vi være stolte af, vi skal udvikle det, og vi skal forsvare det. Og heldigvis har hverken vores forældre eller bedsteforældre – de, der grundlagde det her samfund – lyttet til typer som Joachim B. Olsen.

Vi må ikke tage fællesskabet for givet

Og når jeg siger, at fællesskabet skal udvikles og forsvares, så er det, fordi vi ikke kan tage det for givet. I de her år er vores fællesskab truet af en nærmest religiøs tro på, at markeds kræfterne er bedre til at styre det hele. Et stort flertal af Folketingets medlemmer har solgt ud af DONG. Noget så afgørende som vores fælles energiforsyning. Oven i købet til kapitalfonden Goldman Sachs, der er kendt for at blæse på alt andet end deres egen bundlinje. Vi står over for uoverskueligt store klimaproblemer. Er der virkelig nogen, der tror på, at det bliver en amerikansk spekulationsbank, der kommer til at gå forrest i den grønne omstilling? Selvfølgelig ikke. Den eneste måde, vi kan løse klimaproblemerne på, det er da ved at gøre det i fællesskab. At overlade noget, der er så vigtigt for os alle sammen til private firmaer og kapitalfonde, er ikke bare naivt, det er hamrende farligt. Vores finansminister har åbnet døren på klem for at lade velfærdskoncerner komme ind og tjene penge på vores plejehjem, børnehaver og vuggestuer. Hvorfor dog det? Ja. Der er helt åbenlyst plads til forbedring i den offentlige sektor. Men prøv ikke at bilde os ind, at noget som helst bliver bedre af, at private velfærdskoncerner skal hive vores skattekrøner ud af børnehaverne for at sikre overskud til aktionærerne. Vis i stedet tillid til vores offentligt ansatte. Lad os få færre skemaer og mindre bureaukrati. Og lad være med nogensinde igen at behandle de offentligt ansatte, som I behandlede lærerne.

Vi savner ikke højrefløjen

Og jeg ved godt, at Bjarne Corydon og alle de andre i regeringstoppen bliver lidt sure, når man kritiserer den politik, de fører. Men tro mig. Vi kritiserer ikke regeringen, fordi vi går rundt og drømmer om, at få hverken højrefløjens politik eller Lars Løkke Rasmussen tilbage. Eller for den sags skyld Kristian Thulesen Dahl. Manden, der ikke bare fandt på at sætte point på kærlighed. Men som indgik Danmarks dårligste byttehandel, da han solgte dagpenge og efterløn for et par grænsebomme. Tro mig, højrefløjen vil vi ikke have tilbage. Når vi kritiserer regeringen, er det, fordi det er nødvendigt at råbe op, når en socialdemokratisk ledet regering kommer faretruende tæt på at være enig med højrefløjen om langt det meste. Der blev jo ikke bare stemt ja til en ny regering.

Der blev stemt ja til en ny politik.

Social dumping

Mens I har været her i Fælledparken, har I måske set nogle mennesker gå med klirrende poser og øjnene stift rettet mod græsset. Flaskesamlerne. Mange af dem taler ikke dansk. Arbejdernes internationale kampdag handler ikke bare om os her i Danmark. Globaliseringen har gjort det vigtigere end nogensinde før, at vi står sammen på tværs af grænser. For de store virksomheder forsøger at spille os ud mod hinanden. Der er rumænere og polakker, der er så meget på spanden i deres hjemland, at de er villige til at forlade deres familie, sove i skurvogne og i kældre og arbejde under helt urimelige betingelser. Nogle af dem ender med at blive snydt så heftigt, at de hverken har råd til at blive eller til at tage hjem. I stedet samler de de flasker, som vi smider. Vores modstandere er ikke og bliver aldrig vores polske eller rumænske kolleger. Vores modstander er de EU-regler, der tager langt mere hensyn til store virksomheder end til lønmodtagerne. Og vores modstandere er de arbejdsgivere, der bruger vores polske og rumænske kolleger til at lægge pres på lønninger og arbejdsvilkår her i Danmark. Der udnytter andre menneskers fattigdom for selv at blive rigere. Højrefløjens kalder det for sund konkurrence. Sund konkurrence. Jeg kender en fyr der hedder Jakob. Han er betonarbejder. Han har fortalt mig om rumænske kolleger, der bliver sat til at arbejde på Metroen for 70 kroner i timen i 50 til 60 timer om ugen. Somme tider bliver de fyret fra den ene dag til den anden – uden i øvrigt at få udbetalt deres løn. Det er ikke sund konkurrence. Det er grådighed, det er uacceptabelt, og det skal vi i fællesskab sætte en stopper for. Vi skal bekæmpe den sociale dumping, og første skridt er at styrke Folkebevægelsen mod EU ved parlamentsvalget i slutningen af den her måned.

Lad os dele arbejdet

Men vi skal ikke bare have sat en stopper for den sociale dumping. Vi skal også sætte en stopper for mistænkeliggørelsen af de af os, der er så uheldige at være ramt af ledighed. Og vi skal sørge for, at de kommer i arbejde. Højrefløjens strategi den har vi prøvet. Skatterabatter til de rigeste og til de store virksomheder. Banker, der får lov til at bestemme det hele. Forringelser af velfærden og forringelser for dem, der har mindst. Hvis man tilsætter champagne, kaviar og 1. classes flyrejser, så har man alle ingredienserne til Lars Løkkes hedeste fantasier. Ikke alene er den strategi uretfærdig. Den virker ikke. Det er på tide, at vi tænker nyt. Vi skal skabe nye grønne arbejdspladser. Arbejdspladser, der ikke ødelægger den klode, vi skal overlade til vores børn og

børnebørn. Men må jeg ikke også få lov til at spørge: Hvorfor skal børnefamilier knække midt over af stress, travlhed og overarbejde, mens tusinder jagtes rundt i aktiveringssystemet, fordi der ikke er arbejde til dem? Det giver da ikke mening, at vi hele tiden får at vide, at vi skal blive længere tid på arbejdsmarkedet. Og arbejde mere og mere og mere. Samtidig med, at vi har venner og kolleger, der slet ikke får lov til at være med. Kan vi ikke blive bare lidt bedre til at dele arbejdet?

Et år tilbage – vælg

Hver for sig kan vi hverken løse klimaproblemerne, arbejdsløsheden eller sætte en stopper for den sociale dumping. Men sammen kan vi. Det vil jeg gerne minde landets socialdemokratiske statsminister og resten af regeringen om her på første maj. Helle Thorning-Schmidt. Du har lidt over et år tilbage af din regeringstid. Lad os vise at der er forskel på rød og på blå. På dig og Lars Løkke. Lad os bruge det år sammen. Lad os sammen sætte hårdt ind over for den sociale dumping. Lad os vedtage, at når vi bruger danske skatte kroner på nye hospitaler og plejehjem, så skal de arbejdspladser, der kommer ud af det, naturligvis være på danske løn og arbejdsvilkår. Også selvom det kræver slagsmål med EU. Lad os sammen bekæmpe fattigdom og ulighed. Vær nu ikke for stolt til at indrømme, at dine reformer har haft helt urimelige konsekvenser for dem, der er ramt af ledighed. For dem, der er ramt af sygdom. For dem, der har et handicap. Du sagde det jo selv, da vi afskaffede fattigdomsydelserne: Man hjælper ikke folk ved at gøre dem fattige. Og kære Helle Thorning-Schmidt. Der er mange gode elementer i det beskæftigelsesudspil, din regering lige er kommet med. Det er dejligt, hvis vi sammen kan sikre mere uddannelse og mindre dum aktivering. Men der er noget, der mangler. Lad os nu få lavet et retfærdigt og robust dagpengesystem. Der er ingen grund til dumstædigt at holde fast i et system, der ikke fungerer. Og når 34.000 mennesker falder ud af systemet, så fungerer systemet ikke. Det må selv Margrethe Vestager da kunne forstå. Som jeg startede med at sige: 1. maj handler om fællesskab. Lad os tro på hinanden. Frem for at dyrke egoismen og lefle for finansmarkederne. Det er i virkeligheden meget simpelt – fællesskab fungerer. Hver og en af os bliver så meget stærkere, når vi står sammen. Tak for ordet og rigtig god 1. maj.

Kilde

Udlånt af Arbejdermuseet & Arbejderbevægelsens Bibliotek og Arkiv

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

1. maj-tale, Enhedslisten

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/johanne-schmidt-nielsens-1-maj-tale-2014>